

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 10/05
28.09.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Неде Антонић и Софије Вагнер – Личеноски, чланова већа, у правној ствари тужилаца "АА", "ББ", "ВВ", "ГГ", које све заступа АБ, адвокат, против тужене ДД, ради повреде права на жиг, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду П. број 102/02 од 21. априла 2004. године, у седници већа одржаној 28. септембра 2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ жалба тужене ДД као неоснована и потврђује пресуда Окружног суда у Београду П. број 102/02 од 21. априла 2004. године у ставу првом, другом, трећем и седмом изреке пресуде.

Образложење

Ожалбеном пресудом, ставом првим изреке делимично се усваја тужбени захтев па се утврђује да је тужена ДД повредила међународно регистровани жиг тужилаца и то тако што је, након што је отказала уговор о раду у заједничком представништву тужилаца у Београду "ЂЂ" као директног представништва са 31.12.1999. године, и након што је и само представништво у Београду брисано из регистра страних представништава у тадашњој СРЈ решењем тадашњег савезног министра за спољну трговину број 5/1-03-01804/3 од 21.2.2000. године наставила да у комуникацији са правним и физичким лицима неовлашћено користи меморандум са регистрованим жиговима тужилаца и назнаком фирме тужилаца "ЕЕ", ставом другим изреке исте пресуде забрањује се туженој да убудуће на овакав начин повређује међународни жиг тужилаца, ставом трећим изреке одређује се објављивање изреке ове пресуде у дневном листу "Политика" издање за Београд и унутрашњост, о трошку тужене, ставом четвртим тужбени захтев се одбија у делу којим су тужиоци тражили да се утврди да је тужена повредила фирму тужилаца и печат четвртастог облика са текстом "заједничко представништво "ЂЂ", ставом петим тужба тужилаца се одбацује у делу којим је тражено да се туженој забрани вршење свих радњи којима се повређује фирма тужилаца, ставом шестим изреке констатује се да је тужба повучена у делу којим је тражено да се утврди да је тужена неовлашћеном употребом заштићеног знака тужилаца створила могућност заблуде у промету на штету тужилаца чиме је учинила део нелојалне конкуренције из члана 23. став 1. тачка 7. Закона о трговини и чланом шестим изреке исте пресуде свака страна сноси своје трошкове спора.

Против усвајајућег дела ожалбене пресуде тужена је благовремено изјавила жалбу не наводећи законске разлоге, образлажући као у жалби.

Испитујући првостепену пресуду у делу који се побија жалбом, а у смислу члана 365. Закона о парничном поступку другостепени суд налази да је жалба тужене неоснована.

Ожалбена пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка на коју другостепени суд пази по службеној дужности нити се жалбом тужене указује на битне повреде одредаба парничног поступка које би могле бити од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Правилан је чињенични и правни закључак првостепеног суда да је тужена повредила заштићени међународни жиг тужилаца те одлучио као у побијаном делу ожалбене пресуде.

Све ово имајући у виду одредбе члана 31. став 1. и 2. и члана 49. став 3. Закона о жиговима који је важио у моменту настанка спорног односа. Наиме, чланом 31. цитираног Закона носилац жига има искључиво право да знак заштићен жигом користи за обележавање робе, односно услуга на које се тај знак односи и да другим лицима забрани да исти или сличан знак неовлашћено користе за обележавање исте или сличне робе односно услуга, а право из става 1. овог члана обухвата и употребу знака заштићеног жигом на средства за паковање каталозима, проспектима, огласима и другим облицима понуде на упутствима - фактурама у кореспонденцији и у другим облицима пословне документације као и на увезеној роби односно услугама, а чланом 49. став 3. истог Закона да лице чије је право повређено може поред накнаде штете тражити да се лицу које је повредило његово право забрани даље вршење радње којом се чини повреда и да се пресуда којом се утврђује повреда објави о трошку туженог.

Наиме, нижестепени суд је правилно утврдио да су тужиоци оснивачи заједничког представништва "ЂЂ", које је као такво уписано у регистар представништава страних лица у Југославији на основу решења надлежног органа 14.4.1998. године, да исто нема својство правног лица и да обавља послове по налогу оснивача, а у смислу Уредбе о ближим условима за остваривање и рад представништава страних лица у Југославији, да је сваки тужилац задржао свој правни субјективитет, да је тужена истим решењем уписана у својству директора заједничког представништва, да су тужиоци носиоци права на спорни жиг, да је тужена писменим путем 23.7.1999. године обавестила тужиоце да раскида уговор о раду потписан 27.1.1999. године у Београду за положај генералног директора заједничког представништва у Београду, Југославија, да су тужиоци писменим путем 28.7.1999. године обавестили тужену да прихватају њену оставку а 6.12.1999. године да нови генерални директор представништва ступа на дужност 9.12.1999. године, а да ће туженој зарада бити исплаћена до краја 1999. године, те да је исто представништво брисано из регистра страних представништава решењем надлежног органа 21.2.2000. године. Надаље, нижестепени суд је утврдио да је тужена власник фирме "ЖЖ" те да у комуникацији са физичким и правним лицима од 31.12.1999. године неовлашћено употребљава спорни жиг.

Како је несумњиво утврђено да су тужиоци носиоци спорног међународно признатог жига, да тужена од 31.12.1999. године неовлашћено користи спорни жиг у комуникацији са правним и физичким лицима, то тужиоци имају право на судску заштиту у смислу цитираних законских прописа, па је ожалбену пресуду у побијаном делу ваљало потврдити.

Врховни суд је ценио жалбени разлог да је тужиоце заступало неовлашћено лице, па је нашао да је исти без основа обзиром да је истицан у првостепеном поступку и био предмет брижљиве оцене нижестепеног суда, коју оцену у целости прихвата и овај суд.

Чињеница да је тужена покренула радни спор против тужилаца и да исти још није окончан је без утицаја у овој правној ствари, имајући у виду да није спорно да се тужена не налази на функцији директора представништва тужилаца, а да за потребе своје приватне фирме чији је власник у комуникацији употребљава спорни жиг.

Врховни суд је ценио и остале жалбене разлоге па је нашао да су без утицаја за доношење другачије одлуке.

Следствено изнетом Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде а на основу члана 368. Закона о парничном поступку.

Председник већа - судија

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

ОК